

På grund av det feudala systemet så äger Monarken det allra mesta i landet, i alla fall i juridisk mening. Alla andra har sin mark, sitt hus och andra tillgångar till låns, det enda man verkligen äger är det man kan bära med sig. Om man då behöver ett lån exempelvis så finns det inget man kan använda som säkerhet. Ingen människa är mer än det som den har med sig.

De allra flesta kan inte läsa eller skriva och det gör att bindande dokument inte är speciellt värdefulla. Det finns en kultur i samhället, att det skrivna ordet är mindre värt än det talade.

Därför är en människas heder väldigt viktig. Det är på hedern man lånar pengar, det är på hedern man vittnar och det är på en annan människas heder man litar.

En människas heder är intimt förknippad med den ätt hon tillhör. Man kan tala om en symbios mellan ätten och människan. Om en människa ger sitt hedersord så anses det att hela ätten ställer sig bakom det och om någon bryter sitt ord så svärtas hela ättens anseende.

Det enda sättet som ätten kan rena sitt anseende om någon medlem svärtat ätten är att göra sig av med medlemmen. Är det ett mindre brott så kan man utesluta medlemmen, men är det något allvarligt är det döden som gäller. Om det är lämpligt kan medlemmen utlämnas till bestraffning av antingen den förfördelade ätten eller av lagen.

Annars kan hederssaker ofta avgöras genom duell, i alla fall i den händelse att ord står mot ord. En sådan duell förs tills endera parten är utslagen, dödsfall är mycket ovanligt (eftersom det är jämförelsevis svårt att döda folk i den här världen). Den som vinner duellen har således rätt i sak och kan kräva den andra på böter. Betalas böterna är saken vanligtvis ur världen. Det finns en hel del oskrivna regler runt dueller, såsom att man inte skall utmana folk i onödan, att man skall slåss renhårigt och att man skall kräva lagom stora böter.

Hedern och hedersfrågor tas på mycket stort allvar och det finns en skala med olika uttryck i vilka man lägger olika stor andel heder.

Jag påstår.

Jag lovar.

Jag svär.

Jag svär på min heder.

Jag svär på min och hela ätten Tjurhorns heder.

Exakt vilket uttryck som använts är mycket viktigt och kan avgöra en hel juridisk förhandling exempelvis. I vissa fall anses klausuler vara underförstådda. Om man exempelvis svär att vara på en viss plats så anses det ofta att eden gäller så långa inte extrema omständigheter uppkommer. Ändå skulle många hellre välja att dö än att misslyckas med att uppfylla en ed som är svuren på ens heder.

Det är synnerligen ofint att be någon att svära på sin heder om inte situationen verkligen motiverar det.

Om en enskild person har förbrukat sin heder brukar personen uteslutas ur sin ätt och i princip förvandlas till tiggare. Det anses helt i sin ordning att bryta ett avtal som ingåtts med någon som förlorat sin heder. Speciellt gäller att man kan förlora sitt vasallskap på så sätt. I sådana fall brukar en mindre summa återbetalas till ätten, men den hederslöse får inget. I princip ingår ingen någon sorts avtal med någon som är hederlös.

Om en hel ätt förlorar sin heder upplöses ätten och de som ingår försöker bilda nya ätter. En ätt kan gå från att vara en högadlig ätt med grevskap till att hamna på samhällets botten.

Förlorar man sin heder så har man inte mycket kvar helt enkelt.

När två unga gifter sig är det underförstått att båda är oskulder när giftermålet ingås (om det inte av någon anledning är känt att så inte är fallet exempelvis om någon vart gift innan). Det är inte troligt att någon som är oskuld skulle gifta sig med någon som inte är det. Detta är alltså en oskuldkultur som är intimt förknippad med hedern, den ätt som gifter bort någon som inte är oskuld förlorar mycket heder. Det är alltså av stor betydelse att man håller ordning på ungdomarna.

Notera: att detta gäller båda könen, oskulden hos både kvinnor och män vaktas noga. Jag är inte klar med exakt med hur, men det är lika "farligt" för en man att ge bort sin oskuld som för en kvinna, det är inte så att det bara riskerar att märkas på kvinnorna utan någon sorts motsvarighet till graviditet kan även drabba män. Det är således en jämlik värld, en värld där alla är lika kontrollerade som kvinnor i verkligheten.

Kanske är det så att man bara kan få barn med den första man är med och att den som gifter sig med någon som inte är oskuld därför aldrig kan få barn. Men som sagt, här funderas vidare.